

[Bach.]

bl. a. inden for boligbyggeriet, har mod og råd til at kaste sig ud i nye opgaver.

Jeg skal ikke prøve her at tillægge boligministeren onde motiver, men blot til oplysning bemærke, at efterhånden som man lægger hele industrien i bånd og jern, hverken gider eller orker de mere. De og vi mister simpelt hen virkelysten, for det er jo efterhånden sådan, og det gælder alle former for produktion og virkelyst, at over halvdelen af tiden skal bruges til at studere paragraffer og forordninger fra myndighederne.

Hvis nogen tvivler på min påstand, kan de blot læse arbejdsløshedsstatistikken. For hver eneste foranstaltning, man belemrer industrien med, er man sikker på at kaste endnu flere ud i arbejdsløsheden.

Fremskridtspartiet er selvfølgelig også imod unødigt råstofforbrug i bebyggelser, det skal der ikke herske tvivl om. Men for mig lyder det simpelt hen fjollet, med de rekordpriser vi har på alt, at myndighederne som barnepiger for ingeniører og arkitekter, håndværkere og bygherrer skulle springe rundt og påse, at nu foretog man sig vel endelig ikke noget, der giver unødigt råstofforbrug. Jeg må nok sige, at ministerens vurdering af byggeindustriens økonomiske ekspertise og kunnen ligger på et meget lavt plan. Men så ved vi jo det også.

Med de energipriser, vi har i dag, tvivler jeg på, at det skulle være nødvendigt at stramme bestemmelser op for driften af varme- og ventilationsanlæg.

Den barnepigementalitet, der breder sig på alle områder, kan i hvert fald på disse områder føre til, at folk med en jævn og solid håndværkeruddannelse i heldigste tilfælde kan udføre omtalte monteringer, hvis der står en rådgivende ingeniør og bygningsinspektør og påser, at arbejderne udføres efter lovens forskrifter. Der står også i den skriftlige fremsættelse bl. a. – jeg citerer:

»Besparelserne forudsætter, at de varmemestere, der passer de større fyr og ventilationsanlæg, har gennemgået en varmemesteruddannelse, og de teknologiske institutters uddannelser må derfor udbygges og gøres obligatoriske.«

Og hvad koster det? Jeg spørger bare. Jeg har læst i bemærkningerne til forslaget, at det skønnes kun i meget begrænset omfang at kunne medføre administrative og økonomiske konsekvenser for boligministeren. Det vil i rea-

liteten sige, at en varmemester, der i en menneskealder har passet drifts- og kedelanlæg til alles tilfredshed, skal jages på teknologisk instituts uddannelse, og ordet »foreløbig« betyder vel, at ganske almindelige mennesker kan forventes, at det bliver forbudt i det hele taget at rense og passe deres eget oliefyrr.

Da jeg mener, at loven rummer så mange restriktioner, at faktisk ingen kan se til vejs ende af de tilsyneladende uskyldige paragraftilføjelser, vil jeg på mit partis vegne håbe, at forslaget aldrig når længere end til udvalgsbehandling.

Jeg har vist lige tid til til slut at citere nogle få bemærkninger fra Det Bedste, som jeg vil håbe at samtlige medlemmer af det høje ting får tid til i julen at læse. I Det Bedste, december 1976, hedder en artikel: »Har vi råd til velfærdsstaten?«, og den er af en David Møller. Han slutter:

»De, der spekulerer over, hvor øksen bør falde, kan mindes Abraham Lincolns ord om, at staten bør begrænse sig til sådanne funktioner, som folk enten slet ikke kan udføre selv – eller ikke kan udføre så godt.«

Og så slutter David Møller:

»Staten gør nemlig aldrig noget på en sparsommelig måde.«

Ingomar Petersen (RV):

Når nu der er et forslag om ændring af byggeloven til behandling, kunne man egentlig godt have ønsket, at de ændringer gik ud på en rationalisering, en forenkling af byggeloven og ikke en yderligere administration af byggeloven.

Men dette forslag er jo affødt af råstoffloven og specielt råstofflovens § 6, og nu kan vi jo se, hvordan det går med råstoffloven, om denne § 6 overhovedet bliver vedtaget, for gør den ikke det, er der jo heller ikke behov for det forslag, som vi her behandler.

Men jeg vil nok sige, at den hjemmel til boligministeren i bygningsreglementet til fastsættelse af regler om regulering og begrænsning af byggeriets forbrug af råstoffer tror jeg nu nok man i allerhøjeste grad skal se lidt nærmere på. Jeg kan i hvert tilfælde sige, at vi fra det radikale venstres side ikke udsteder nogen blankoveksel til ministeren i denne sag.

Og hvis man gør sig den ulejlighed at læse lidt af bemærkningerne til § 6 i råstoffloven, er det eneste, der egentlig nævnes i disse bemærkninger, at molerforekomsterne i Danmark er